

Wytyczne/wzór do standardów ochrony dzieci w Stowarzyszeniu Lokalnym Salezjańskiej Organizacji Sportowej “Piaś” w Krakowie

Spis treści	
Preambuła	2
Rozdział I	2
Słowniczek pojęć/ objaśnienie terminów używanych w dokumencie Standardy ochrony dzieci	2
Rozdział II	9
Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci	9
Rozdział III	29
Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka	29
Rozdział IV	39
Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu	39
Rozdział V	44
Monitoring	44
Rozdział VI	45
Przepisy końcowe	56
Załącznik nr 1	60
Gdzie skierować opiekuna potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka?	60
Załącznik nr 2	
Arkusze interwencji	
Załącznik nr 3	
Standardy Ochrony Małoletnich (wersja dla dzieci)	

Preambuła

Standardy ochrony dzieci stanowią realizację obowiązku prawnego dot. wprowadzenia standardów ochrony małoletnich w stowarzyszeniach, których działalność statutowa dotyczy bezpośrednio dzieci (ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich – Dz. U. z 2024 r. poz. 560).

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników i wolontariuszy zaangażowanych w działalność sportową i wychowawczą Stowarzyszenia Lokalnego Salezjańskiej Organizacji Sportowej “Piaś” w Krakowie (dalej “stowarzyszenie”) jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy pracownik i wolontariusz traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy i wolontariusze, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa i zgodnie ze statutem stowarzyszenia oraz swoimi kompetencjami.

Rozdział I

Słowniczek pojęć/ objaśnienie terminów używanych w dokumencie standardy ochrony dzieci

§ 1.

1. **Personelem, pracownikiem lub członkiem personelu** jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, członek organizacji, a także wolontariusz i stażysta.
2. **Zarządem stowarzyszenia** jest organ, który zgodnie w obowiązującym prawem i statutem stowarzyszenia jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach organizacji.
3. **Dzieckiem (małoletnim)** jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia.

4. **Osobami niepełnosprawnymi** są osoby, które nie mogą samodzielnie, częściowo lub całkowicie, zapewnić sobie możliwości normalnego życia indywidualnego i społecznego na skutek wrodzonego lub nabytego upośledzenia fizycznego lub psychicznej sprawności.
5. **Opiekun dziecka** – dalej również opiekunowie dziecka, oznacza przedstawiciela ustawowego dziecka: rodzica¹ albo opiekuna²; rodzica zastępczego³; opiekuna tymczasowego (czyli osobę upoważnioną do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych)⁴.
6. **Zgoda opiekuna** – zgoda oznacza co do zasady zgodę jednego z rodziców w przypadku zwykłych, bieżących spraw życia dziecka (np. wyjazdu na wycieczkę). W zakresie spraw dotyczących bieżących spraw życia dziecka w przypadku sprzeciwu jednego z rodziców należy poinformować ich o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny (wówczas orzeczenie sądu opiekuńczego zastępuje zgodę obojga rodziców). Odpowiednie zastosowanie ma w tych przypadkach zgoda opiekuna, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego.
7. **Dziecko** – każda osoba, która nie ukończyła 18. roku życia lub jest uczestnikiem zajęć sportowych, zajęć świetlicowych tudzież wypoczynku organizowanego przez stowarzyszenie⁵.
8. **Krzywdzenie dziecka** to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie, a także każdy jego rezultat,

¹ W rozumieniu art. 98 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2809 z późn. zm.), dalej jako „Kodeks rodzinny i opiekuńczy”.

² W rozumieniu art. 155 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

³ W rozumieniu art. 112¹ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

⁴ W rozumieniu art. 25 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 167 z późn. zm.).

⁵ Niniejsze Standardy ochrony dzieci w zakresie ochrony przed krzywdzeniem, tj. zasad bezpiecznych relacji i procedur interwencji dotyczą także pełnoletnich uczniów stowarzyszenia. Za każdym razem, gdy w dokumencie pojawia się określenie „dziecko” oznacza ono również pełnoletniego uczestnika zajęć lub wypoczynku organizowanego przez stowarzyszenie. W przypadku pełnoletnich uczestników zgoda opiekuna dziecka przewidziana niniejszym dokumentem nie ma zastosowania, chyba, że co innego wynika z przepisów powszechnie obowiązujących.

skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

9. **Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony małoletnich w działalności wychowawczo-sportowej stowarzyszenia** to wyznaczony przez zarząd organizacji członek personelu sprawujący nadzór nad realizacją w/w Polityki ochrony w organizacji.

10. **Oratorium Aniołów Stróżów, Oratorium** to świetlica popołudniowa dla dzieci prowadzona przez stowarzyszenie.

11. **Dane osobowe dziecka** to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

12. Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

- 1) **Przemoc fizyczna wobec dziecka.** Jest to działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa. O przemoc fizycznej mówimy zarówno w wymiarze jednorazowym, jak i powtarzającym się.
- 2) **Przemoc psychiczna wobec dziecka.** Jest to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania.
- 3) **Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka).** Jest to angażowanie dziecka przez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, *grooming* - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi
- 4) **Zaniedbywanie dziecka.** Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka.

5) **Przemoc rówieśnicza** (nękanie rówieśnicze, *bullying*). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:

- a) przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie),
- b) przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż),
- c) przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie),
- d) przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów),
- e) cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę),
- f) wykorzystanie seksualne - dotykание intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
- g) przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami), pochodzeniem, narodowością, orientacją seksualną, wyznawaną religią czy innymi cechami.

13. **Koordinator bezpieczeństwa w Internecie** – prezes stowarzyszenia wraz z zarządem, odpowiedzialny za zapewnienie bezpiecznych warunków korzystania przez dziecko z sieci teleinformatycznych, w tym Internetu w miejscu i czasie organizowanych zajęć lub wypoczynku. W przypadku nieobecności inna osoba wskazana do zastępstwa na tym stanowisku.

14. **Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci** – prezes stowarzyszenia wraz z zarządem, sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem w stowarzyszeniu standardów ochrony dzieci oraz ich aktualność. W przypadku nieobecności inna osoba wskazana do zastępstwa na tym stanowisku.

15. **Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń** – prezes stowarzyszenia odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku.

16. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji – prezes stowarzyszenia wraz z zarządem odpowiedzialny za podejmowanie interwencji wewnątrz struktur organizowanych przez stowarzyszenie i przed właściwymi organami lub instytucjami.

17. Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku – pracownik pedagogiczny wyznaczony przez prezesa stowarzyszenia odpowiedzialny za zapewnienie dziecku wsparcia po ujawnieniu krzywdzenia. W przypadku nieobecności inna osoba wskazana do zastępstwa na tym stanowisku.

18. Rejestr interwencji – dokumentacja zawierająca rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka, uwzględniający:

- a. Zgłoszenie ze wskazaniem osoby zgłaszającej,
- b. Osobę/osoby podejrzewane o krzywdzenie (opiekun dziecka, pracownik, inne dziecko, inna osoba),
- c. Rodzaj podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, wnioski o wgląd w sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskiej Karty),
- d. Datę interwencji,
- e. Dokumenty wytworzone podczas interwencji (m.in. notatki służbowe, karty interwencji, kopie zawiadomień/wniosków wysyłanych do właściwych służb).

19. Dane osobowe dziecka – wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię, nazwisko i wizerunek.

lp	Obszar odpowiedzialności	Imię i nazwisko / Funkcja (osoba wraz z zastępcami)	Dane kontaktowe
1.	Przygotowanie pracowników do stosowania standardów ochrony dzieci i monitorowanie	Łukasz Torbicki, prezes stowarzyszenia	tel: 722122302

	przestrzegania standardów ochrony dzieci		
2.	Zapewnienie bezpiecznego korzystania z Internetu	Łukasz Torbicki, prezes stowarzyszenia	tel: 722122302
3.	Przyjmowanie zgłoszeń	Łukasz Torbicki, prezes stowarzyszenia	tel: 722122302
4.	Uruchamianie i prowadzenie interwencji	Łukasz Torbicki, prezes stowarzyszenia	tel: 722122302
5.	Koordinacja wsparcia udzielanego dziecku	Łukasz Torbicki, prezes stowarzyszenia	tel: 722122302

Stowarzyszenie współpracuje m.in z:

1. Szkołami, do których uczęszczają dzieci uczestniczące w zajęciach Oratorium
2. Placówką ochrony zdrowia (osiedle Piastów 40, 31-625 Kraków)
3. Ośrodkami Pomocy Społecznej (Filia nr 1, os. Teatralne 24, 31-946 Kraków)⁶
4. Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie (Aleja Juliusza Słowackiego 20, 30-037 Kraków)

Stowarzyszenie prowadzi swoją działalność na terenie właściwości⁷:

1. Sądu Rejonowego (Przy Rondzie 7, 31-547 Kraków)
2. jednostki Policji (os. Zgody 10 31-950 Kraków)

Stowarzyszenie współpracuje oraz informuje objęte opieką dzieci o możliwości uzyskania pomocy:

1. Rzecznika Praw Obywatelskich
2. Rzecznika Praw Dziecka, w tym prowadzonego przez niego telefonu zaufania 800 12 12 12
3. Telefonu zaufania dla dzieci i młodzieży 116 111

⁶ Przy czym należy pamiętać, że właściwość miejscową ośrodka ustala się ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, a nie miejsce działania stowarzyszenia.

⁷ Wyjątek stanowi organizowany wypoczynek (np. kolonie letnie).

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

Standardy ochrony dzieci

1. Stowarzyszenie podejmuje działania zapobiegające krzywdzeniu dzieci, w szczególności przez:
 - 1) ustanowienie zasad reagowania na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia,
 - 2) ustanowienie zasad bezpiecznej rekrutacji personelu,
 - 3) zapewnienie odpowiedniego przygotowania personelu poprzez szkolenia,
 - 4) ustalenie zakresów odpowiedzialności personelu,
 - 5) ustalenie zasad bezpiecznych relacji między personelem a dziećmi oraz między samymi dziećmi.
2. Członkowie personelu posiadają odpowiednią wiedzę na temat czynników ryzyka i symptomów krzywdzenia dzieci, zaś w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na ich występowanie.
3. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownik pedagogiczny podejmuje rozmowę z opiekunami dziecka, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia, motywując ich do szukania pomocy w innych instytucjach działających na rzecz dzieci.
4. Członkowie personelu są uważni na sytuację i dobrostan dziecka.

§ 3.

Zasady rekrutacji pracowników

1. Przed zatrudnieniem danej osoby przez stowarzyszenie lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem jej obowiązków/działań polegających na pracy z dzieckiem należy ustalić kwalifikacje tej osoby, ustalić czy posiada kompetencje do pracy z dzieckiem w zakresie podejmowanych działań oraz

wykluczyć ryzyko wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra dzieci i zagrożenia ich bezpieczeństwa.

2. W trakcie rekrutacji należy uzyskać od kandydata/kandydatki:
 - a) dane osobowe takie jak imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe, potwierdzone sprawdzeniem dokumentu tożsamości;
 - b) informacje dotyczące: wykształcenia, kwalifikacji zawodowych, przebiegu dotychczasowego zatrudnienia.
3. W celu uzyskania dodatkowych informacji stowarzyszenie może wystąpić do kandydata/kandydatki o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia (od poprzedniego pracodawcy) lub wskazanie kontaktu w celu pozyskania referencji⁸. Nieprzedłożenie ww. dokumentu nie może wywoływać negatywnych konsekwencji dla kandydata lub kandydatki⁹.
4. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, stowarzyszenie ma obowiązek sprawdzić czy osoba ta figuruje w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (*Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze*)¹⁰. Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych pracownika lub w innej dokumentacji dotyczącej pracownika.
5. Osoba, o której mowa w ust. 1, przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
6. Osoba, o której mowa w ust. 1, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi

⁸ Stowarzyszenie nie może samodzielnie prowadzić tzw. screeningu osób ubiegających się o pracę, gdyż ograniczają ją w tym zakresie przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych oraz Kodeksu pracy.

⁹ Np. skutkować odmową zatrudnienia wyłącznie wobec odmowy przedłożenia referencji.

¹⁰ Rejestr dostępny jest na stronie: rps.ms.gov.pl.

informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

7. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat jeśli są to kraje inne niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy (lub innemu organizatorowi) informację z rejestrów karnych tych państw, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
8. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 6 lub 7, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
9. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 6 i 7, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
10. Oświadczenia, o których mowa w ust. 7 i 9, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

11. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi złożyć następujące oświadczenia:
 - a) oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci i zobowiązaniu do jej przestrzegania;
 - b) oświadczenie o zapoznaniu się z Zasadami bezpiecznych relacji i zobowiązaniu do ich przestrzegania;
 - c) oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska;
 - d) oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci (jeżeli z ważnych powodów nie może przedstawić informacji niekaralności pochodzącej z krajowych rejestrów karnych).
14. Oświadczenia zostają włączone do akt osobowych personelu, a w przypadku ich braku - dołączone do umowy cywilnoprawnej.
15. Brak zgody na podpisanie któregośkolwiek dokumentu wymienionego w ust. 12 powyżej uniemożliwi nawiązanie z tą osobą jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę/współpracy).

§ 4.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy: pracownikami a dziećmi , dziećmi

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy: pracownik- dziecko:

1. Pracownik zna i stosuje ustalone w stowarzyszeniu zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi.
2. Naczelną zasadą wszelkich czynności podejmowanych przez każdego pracownika jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
3. Pracownik traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność, potrzeby i prawo do prywatności.
4. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.

5. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym, romantycznym czy partnerskim.
6. Pracownik jest zobowiązany/a do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Stara się działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.
7. Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi obowiązują każdego członka personelu a także każdą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką stowarzyszenia, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą stowarzyszenia.
8. Szczegółowy opis zasad bezpiecznych relacji pracownik- dziecko.

a) Komunikacja z dziećmi;

Pracownik:

- W komunikacji z dziećmi zachowuje cierpliwość i szacunek.
- Słucha uważnie dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
- Pracownikowi nie wolno zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka oraz krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
- Nie może ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
- Podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania.
- Szanuje prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnia mu to najszybciej jak to możliwe. Kiedy tylko to możliwe stara się być w zasięgu wzroku lub słuchu innych członków personelu, kiedy prowadzi aktywności z dziećmi.
- Nie może zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie

obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

- Zapewnia dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą jemu o tym powiedzieć lub wskazać osobie (w zależności od procedur interwencji, jakie przyjęło stowarzyszenie) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
- Zwraca się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektuje jego tożsamość i ekspresję.
- Korzysta z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje, uwzględniając możliwości psychofizyczne dziecka.

b) Działania z dziećmi;

Pracownik:

- Docenia i szanuje wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażuje i traktuje równo bez względu na ich płeć, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
- Unika faworyzowania dzieci.
- Nie może nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
- Nie może utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli nie uzyskano zgód opiekunów dzieci oraz samych dzieci.
- Nie może proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci w

czasie wykonywania obowiązków służbowych lub w miejscu i czasie prowadzonych przez stowarzyszenie zajęć.

- Nie może przyjmować pieniędzy od dziecka, ani opiekunów dziecka. A także wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
- Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dziecka przez pracownika lub pracownika przez dziecko, muszą być raportowane prezesowi. Jeśli pracownik jest ich świadkiem reaguje stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

c) Kontakt fizyczny z dziećmi;

Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego.

Pracownik:

- Nie może bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.
- Nigdy nie dotyka dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- Zawsze jest przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.
- Nie angażuje się w takie aktywności jak łaskotanie, czy brutalne zabawy fizyczne.
- Zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły przemocy i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych

fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinieneś reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

- Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.
- Kontakt fizyczny z dzieckiem może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Przed przytuleniem, czy wzięciem dziecka na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, należy zapytać je, czy tego potrzebuje.
- W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unikaj innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, i w korzystaniu z toalety. W miarę możliwości zadbaj o to, aby w każdej z czynności pielęgnacyjnych i higienicznych asystowała Ci inna osoba z pracowników. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do Twoich obowiązków, zostaniesz przeszkolony w tym kierunku.

d) Kontakty poza godzinami pracy, w tym kontakt online.

- Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie Twoich obowiązków.
- Nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy bez wiedzy i zgody opiekunów dzieci.
- Jeśli zachodzi taka konieczność, sugerowaną formą komunikacji z dziećmi i ich opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon, media społecznościowe prowadzone oficjalnie przez stowarzyszenie) podane do informacji publicznej lub wewnętrznej z opiekunami dzieci.

- Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich opiekunów.
- Ograniczenia wskazane w ustępach 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku zagrożenia dobra dziecka. W takiej sytuacji należy podjąć działania mające na celu zabezpieczenia bezpieczeństwa dziecka oraz niezwłocznie sporządzić notatkę służbową z opisem zdarzenia i przekazać ją osobie odpowiedzialnej za ochronę dzieci i prezesowi stowarzyszenia.
- Jeżeli dla realizacji celów edukacyjnych bądź wychowawczych komunikujesz się z dziećmi poprzez kanały internetowe (np. grupy w mediach społecznościowych) sugeruje się, by dostęp do nich miał również inny pracownik stowarzyszenia dla zachowania przejrzystości działań. Każdorazowo musi być to kontakt jawny, prowadzony za wiedzą i zgodą opiekunów dzieci.
- Kontakt z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) powinien odbywać się za zgodą rodzica.

e) Kontakty podczas kolonii, obozów, wycieczek, wyjść grupowych, itp.

- Zadbaj o bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dzieci. Oznacza to konieczność wcześniejszego przeprowadzenia oceny ryzyka obejmującej transport i zakwaterowanie.
- Bądź zawsze świadom tego, co robią dzieci i gdzie przebywają.
- Rozlokowanie dzieci w pokojach powinno być dostosowane do etapu ich rozwoju psychofizycznego a jeżeli to możliwe co najmniej jeden wychowawca powinien mieszkać na każdym piętrze zajmowanym przez dzieci.
- Niedozwolone jest pozostawianie dzieci samych na noc w pokoju pracowników (z wyjątkiem członków rodziny – za zgodą opiekuna

dziecka), spanie z dzieckiem w jednym pokoju (z wyjątkiem zbiorowych sal) lub w jednym łóżku.

- Przed wejściem do pokoi dzieci pracownicy powinni zapukać, chyba że wejście do pokoju przez pracownika podyktowane jest zagrożeniem bezpieczeństwa dziecka. Sytuacji, w których pracownik jest sam w pokoju z dzieckiem należy unikać. Jeśli nie jest to możliwe, drzwi powinny pozostać otwarte.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy: dziecko- dziecko:

Dziecko zna i stara się stosować ustalone w stowarzyszeniu zasady bezpiecznych relacji między dziećmi. Zasady te obowiązują zarówno na terenie Oratorium, ale także w trakcie wyjazdów i wyjazdów organizowanych przez stowarzyszenie np. półkolonii, kolonii.

Każde dziecko:

1. Traktuje inne dzieci z szacunkiem, zarówno w słowach, jak i w czynach. Nie wolno nikogo wyśmiewać, obrażać ani poniżać.
2. Szanuje osobistą przestrzeń innych dzieci.
3. Rozwiązuje konflikty poprzez rozmowę i szukanie wspólnego rozwiązania. Nie wolno używać przemocy ani grozić innym.
4. Unika przemocy fizycznej i słownej. Nie bije, nie popycha, nie przezywa innych dzieci.
5. Stara się pomagać innym dzieciom, jeśli widzi, że potrzebują pomocy. Współpracuje zamiast rywalizować w sposób, który mógłby zaszkodzić innym.
6. Każde dziecko zgłasza dorosłym, jeśli czuje się krzywdzone lub widzi, że ktoś inny jest krzywdzony. Ważne jest, aby każde dziecko czuło się bezpiecznie.
7. Dbą o to, aby nikt nie czuł się wykluczony z zabawy lub zajęć. Nie wolno wykluczać innych, plotkować ani manipulować uczuciami innych.
8. Każde dziecko traktuje inne dzieci tak, jak samo chciałoby być traktowane. Zawsze stara się postępować w sposób, który jest fair i uprzejmy.
9. Unika stosowania cyberprzemocy. Nie wolno nękać, obrażać ani ośmieszać innych dzieci w Internecie, mediach społecznościowych ani poprzez wiadomości.

10. Chroni siebie i innych przed przemocą seksualną. Nie dotyka innych dzieci w sposób, który mógłby być nieodpowiedni, i zgłasza dorosłym, jeśli ktoś próbuje naruszyć te zasady.
11. Powstrzymuje się od dzielenia się materiałami nieodpowiednimi dla dzieci, w tym obrazami, filmami lub treściami przemocowymi czy wulgarnymi. Nie wolno przysyłać takich treści ani pokazywać ich innym dzieciom.
12. Pyta o zgodę, zanim nagra lub zrobi zdjęcie innemu dziecku. Nie wolno nagrywać ani robić zdjęć bez zgody osoby nagrywanej lub fotografowanej, a także nie wolno publikować ani udostępniać takich materiałów bez zgody. W trakcie trwania zajęć w Oratorium zakazuje się filmowania oraz robienia zdjęć innym dzieciom. Dziecko może zrobić zdjęcie wolontariuszowi lub pracownikowi wyłącznie za jego zgodą.

§ 5.

Uwzględnienie sytuacji dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi¹¹, w tym z niepełnosprawnościami

1. Stowarzyszenie uwzględnia sytuację dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami, w sposób dostosowany do potrzeb dzieci uczestniczących w miejscu i czasie organizowanych zajęć lub wypoczynku, w szczególności poprzez:
 - 1) traktowanie każdego dziecka z należyтым szacunkiem, nie dyskryminując go ze względu na jakiegokolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny,
 - 2) okazywanie wszystkim dzieciom troski o ich dobro i rozwój,

¹¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1798, z późn. zm.) Specjalne potrzeby edukacyjne są także określane jako szczególne potrzeby (patrz: ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, Dz.U. z 2019 r., poz. 1696 ze zm.), indywidualne potrzeby edukacyjne, potrzeby rozwojowe i edukacyjne itd.

- 3) stosowanie uniwersalnego projektowania, racjonalnego dostosowania i modyfikacji, celem zapewnienia równego dostępu dla osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami,
 - 4) poszukiwanie i wdrażanie metod pracy pedagogicznej, opartych na dowodach naukowych, najbardziej adekwatnych do rozpoznanych indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci,
 - 5) angażowanie środowiska rodzinnego i lokalnego w rozwój dzieci.
2. Zadaniem pracowników jest identyfikowanie sytuacji, w tym specjalnych potrzeb dziecka, aby umożliwić realizację zadań, których dziecko jest beneficjentem. Uwzględnia się informacje dotyczące dziecka udostępnione przez opiekunów dziecka.
 3. W przypadku ustalenia możliwości wystąpienia wysokiego ryzyka zachowań trudnych, w tym agresywnych i autoagresywnych, czy problemowych zachowań o charakterze seksualnym stowarzyszenie zastrzega sobie prawo do odmówienia przyjęcia dziecka pod swoją opiekę ze względu na niewystarczające możliwości specyficznego wsparcia dziecka.
 6. Indywidualne podejście do dzieci ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi, w tym z niepełnosprawnościami, obejmuje także:
 - a) wypracowanie zrozumiałej formy komunikacji wzajemnej – w języku/sposobie komunikacji używanym przez dziecko – dostosowanej do możliwości psychofizycznych dziecka i umożliwiającej wyrażenie przez dziecko swojej woli, w tym akceptacji lub sprzeciwu, co do pewnych czynności/zachowań¹², o ile jest to zasadne przy wykorzystaniu alternatywnych lub wspomagających metod komunikacji¹³,

¹² Nie dotyczy świadczeń opieki zdrowotnej, w których sprzeciw i akceptacja jest uregulowana odrębnymi przepisami.

¹³ Komunikacja wspomagająca i alternatywna (Augmentative and Alternative Communication, AAC) – korzystanie z pomocy komunikacyjnych, form i sposobów porozumiewania się rozumianego jako odbieranie i nadawanie komunikatów, w tym w mowie i piśmie, które wspierają, uzupełniają lub zastępują mowę w celu funkcjonalnej komunikacji. Obejmuje procesy uzupełniające (komunikacja wspomagająca) i/lub zastępujące (komunikacja alternatywna) naturalną mowę i/lub pismo w celu maksymalizowania umiejętności komunikacyjnych ich użytkowników (użytkownicy AAC), które są niezbędne do skutecznego porozumiewania się i społecznego funkcjonowania w codziennym życiu (Grycman M., Kaczmarek B.B., *Podręczny słownik terminów AAC (komunikacji wspomagającej i alternatywnej)*, Impuls, Kraków 2014).

- b) przekazywanie dziecku w zrozumiały sposób wiedzy o jego prawach i obowiązkach oraz możliwościach uzyskania pomocy, upewniając się, że przekaz jest dla niego jasny i klarowny,
- c) zapoznanie dziecka w zrozumiały dla niego sposób z obowiązującymi normami i zasadami oraz konsekwencjami ich naruszania dla wszystkich stron,
- d) przekazywanie dziecku w zrozumiały dla niego sposób jak powinno się zachować w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu,
- e) przekazywanie dziecku w zrozumiały dla niego sposób jakie zachowania stanowią naruszanie granic prywatności/intymności innych osób, jakie zachowania krzywdzą innych oraz jakie sprawiają innym ból i cierpienie,
- f) zadbanie, aby reakcja osoby dorosłej nie skutkowałą negatywnym nastawieniem innych dzieci do dziecka, na rzecz którego podjęto interwencję¹⁴ - chronione powinni być wszystkie dzieci uczestniczące w zdarzeniu, w tym jego świadkowie,
- g) przeciwdziałanie wszelkim formom ośmieszania, dyskryminacji, poniżania, zastraszania, oczerniania, wykluczenia dziecka lub jakiegokolwiek innej formie przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej. Należy natychmiast reagować na wszystkie tego rodzaju sytuacje zaobserwowane w szczególności między dziećmi,
- h) stosownie do potrzeb i okoliczności wskazane jest prowadzenie zajęć psychoedukacyjnych i profilaktycznych ukierunkowanych na przeciwdziałanie wszelkiej dyskryminacji i przemocy oraz uwrażliwianie dzieci na prawo każdej osoby do poszanowania jej godności,
- i) przekazywanie informacji opiekunom na temat występujących problemów oraz podejmowanie z nimi współpracy w tym zakresie,
- j) wspieranie dziecka w czynnościach samoobsługowych - jeśli konieczne jest wspieranie dziecka w realizacji czynności samoobsługowych i higienicznych z uwagi na poziom jego funkcjonowania, należy to czynić, stosując możliwie najmniej ingerencyjną formę wsparcia i jednocześnie dążyć do stopniowego

¹⁴ Wyjaśnienie: zapis ma na celu zwrócenie uwagi na sposób podejmowania interwencji: mają miejsce sytuacje, że gdy nauczyciel stara się chronić jednego z uczniów i czyni to niewłaściwie – pozostałe dzieci wykluczają go z grupy.

uniezależniania go w tym zakresie od pomocy innych osób, o ile jest to możliwe. Udzielając wsparcia dziecku, należy to czynić w taki sposób, by nie skutkowało to dyskomfortem, upokorzeniem, czy wyśmiewaniem przez inne osoby. Wspieranie powinno odbywać się w sposób bezpieczny, z zachowaniem prywatności, z możliwością kontroli przez innych pracowników.

7. Niedopuszczalne są następujące zachowania pracowników:
- a) omawianie w obecności osób nieupoważnionych sytuacji dziecka, w tym jego sytuacji rodzinnej, zdrowotnej, itp.,
 - b) deprecjonujące porównania z innymi osobami,
 - c) izolowanie w zamkniętym pomieszczeniu, przytrzymywanie drzwi, krępowanie ruchów poprzez wiązanie; stosowanie przymusu bezpośredniego możliwe jest wyłącznie w sytuacji wystąpienia przesłanek wynikających z ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego,
 - d) celowe prowokowanie u dziecka wystąpienia lub eskalacji zachowań trudnych, niepożądanych,
 - e) wyręczanie lub nadzorowanie bezpośrednio dziecka ponad niezbędny poziom, m.in. podczas realizacji czynności samoobsługowych i higienicznych,
 - f) lekceważenie lub powierzchowne, nieuważne traktowanie zgłaszanej przez dziecko potrzeby wsparcia i pomocy,
 - g) bierna postawa pracowników w zakresie troski o rozwój i zabezpieczenie dziecka w sytuacji zagrożenia jego dobrostanu.

§ 7.

Upowszechnianie wiedzy o standardach ochrony małoletnich

1. Pracownicy przechodzą szkolenia w zakresie ochrony dzieci, organizowane z uwzględnieniem pełnionej przez nich roli w ramach działalności stowarzyszenia.
2. Osoby pracujące z dziećmi przechodzą specjalistyczne szkolenia, uwzględniające zakres odpowiedzialności za dzieci znajdujące się pod ich opieką.
3. Działania szkoleniowe dotyczą w szczególności:
 - a) standardów ochrony dzieci (obowiązujące zasady i procedury),

- b) poszerzania umiejętności w zakresie rozpoznawania czynników ryzyka i symptomów krzywdzenia dzieci,
 - c) przeciwdziałania przemocy, w tym umiejętności rozwiązywania sytuacji konfliktowych.
4. Stowarzyszenie inicjuje i prowadzi działania edukacyjne z obszaru ochrony dzieci przed krzywdzeniem (np. plakatów, zajęć) skierowane do dzieci (w sposób dostosowany do ich wieku, percepcji i możliwości poznawczych.)
 5. Należy zadbać, by dzieci wiedziały, że mają prawo i możliwość rozmowy z osobą odpowiedzialną za ich ochronę¹⁵ lub inną zaufaną osobą spośród pracowników stowarzyszenia, która podejmie działania, aby udzielić danemu dziecku wsparcia z zachowaniem szacunku do ich prywatności.
 5. Opracowanie harmonogramu szkoleń i działań edukacyjnych koordynuje osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci w stowarzyszeniu¹⁶.
 6. Przeszkoleniem w zakresie wymienionym w ust. 3 powyżej objęty jest każdy nowo przyjęty pracownik oraz każdy pracownik pracujący z dziećmi raz na rok szkolny.
 7. Warsztaty i zajęcia dla dzieci wymienione w ust. 4 przeprowadza się nie rzadziej niż raz w danym roku szkolnym¹⁷.

§ 8.

Obowiązki osób odpowiedzialnych za wprowadzenie Standardów ochrony dzieci i realizację standardów

1. Obowiązki prezesa stowarzyszenia:
 - a) dbanie o tworzenie bezpiecznego środowiska w strukturach, zajęciach i wypowiedziach organizowanych przez stowarzyszenie;
 - b) zredagowanie we współpracy z zatrudnionymi pracownikami pedagogicznymi standardów ochrony dzieci oraz czujna kontrola nad ich właściwym wdrożeniem i przestrzeganiem;

¹⁵ Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń, zgodnie z § 8 ust. 4.

¹⁶ Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, zgodnie z § 8 ust. 2.

¹⁷ Warsztaty i zajęcia dla dzieci oraz opiekunów dziecka warto ująć w programie wychowawczo-profilaktycznym na dany rok szkolny.

- c) tworzenie we współpracy z zatrudnionymi pracownikami pedagogicznymi bezpieczeństwo w Internecie,
 - d) wyznaczenie osób odpowiedzialnych za przyjmowanie zgłoszeń,
 - e) prowadzenie interwencji,
 - f) udzielanie wsparcia dziecku, tworzenie we współpracy z zatrudnionymi pracownikami pedagogicznymi;
 - g) delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów ochrony dzieci uczestniczących w zajęciach lub wypoczynkach organizowanych przez stowarzyszenie,
2. Do obowiązków osoby **odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci, tj. prezesa stowarzyszenia**, należy:
- a) dbałość o udostępnienie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej stowarzyszenia¹⁸ oraz w miarę możliwości w miejscach prowadzonych zajęć;
 - b) przygotowanie pracowników stowarzyszenia do stosowania standardów ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w tych standardach;
 - c) koordynowanie działań edukacyjnych;
 - d) współpraca z innymi osobami wyznaczonymi w zakresie realizacji Standardów ochrony dzieci;
 - e) prowadzenie ewidencji pracowników stowarzyszenia, którzy zapoznali się ze Standardami ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w Standardach;
 - f) przegląd Standardów ochrony dzieci w porozumieniu i współpracy z prezesem i zarządem stowarzyszenia, zatrudnionymi pracownikami, wolontariuszami, dziećmi i ich opiekunami;
 - g) monitorowanie realizacji wytycznych zawartych w standardach ochrony dzieci, planowanie ewaluacji standardów i ich aktualizacja.
3. Koordynator **bezpieczeństwa w Internecie** ma za zadanie zapewnić:
- a) wytyczne w zakresie bezpiecznego nawigowania Internetu poprzez:

¹⁸ Aktualnie stowarzyszenie posiada jedynie stronę internetową dedykowaną prowadzonej przez stowarzyszenie Świetlicy dla dzieci (Oratorium): www.oratoriumaniolow.salezjanie.com.

- i. dopilnowanie, aby w regulaminach Oratorium oraz organizowanych wycieczek uwzględnione zostały zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z sieci teleinformatycznych, w tym Internetu (dalej: zasady bezpiecznego korzystania z Internetu);
 - b) bezpieczne warunki korzystania z Internetu na urządzeniach udostępnianych dzieciom w ramach prowadzonych zajęć lub wycieczki.
- 4. Do osoby **odpowiedzialnej za przyjmowanie zgłoszeń, tj. prezesa stowarzyszenia**, należy:
 - a) przyjęcie zgłoszenia o wystąpieniu czynnika ryzyka zagrożenia dobra dziecka;
 - b) przyjęcie zgłoszenia o ujawnieniu symptomów krzywdzenia dziecka lub krzywdzeniu dziecka; ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających dobru dziecka,
 - c) przyjęcie zgłoszenia o podejrzeniu lub niewłaściwym udostępnieniu, rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu wizerunku dziecka lub ujawnione na tym tle problemy;
 - d) podjęcie interwencji - patrz punkt następny;
- 5. Do osoby **odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, tj. prezesa stowarzyszenia**, należy:
 - a) dokumentowanie zgłoszeń;
 - b) zainicjowanie interwencji;
 - c) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego;
 - d) prowadzenie rejestru interwencji. Rejestr interwencji należy przechowywać w odpowiednio zabezpieczonej szafie, do której dostęp ma osoba odpowiedzialna za prowadzenie rejestru interwencji.
- 6. Do osoby **odpowiedzialnej za udzielanie wsparcia dziecku, tj. prezesa stowarzyszenia**, należy:
 - a) opracowanie planu wsparcia dziecka, uwzględniającego współpracę ze szkołą dziecka i opiekunem dziecka;
 - b) wsparcie dziecka według poniższych zasad:

- i. zadbanie o bezpieczeństwo dziecka, np. odizolowanie sprawców krzywdzenia,
 - ii. zadbanie o dobrostan dziecka i zajęcie się jego bieżącymi potrzebami (w tym zadbaniem o podstawowe potrzeby fizjologiczne);
 - iii. przyjrzenie się czynnikom ryzyka krzywdzenia i podjęcie działań profilaktycznych;
 - iv. okazanie dziecku życzliwości, zaufania, zainteresowania jego samopoczuciem i wsparcia w powrocie do aktywności;
 - v. skierowanie dziecka i/lub jego opiekunów adekwatnie do potrzeb do instytucji oferujących: poradnictwo, konsultacje psychologiczne, terapię uzależnień, interwencje dla sprawców przemocy, grupy wsparcia, warsztaty umiejętności wychowawczych;
- c) monitorowanie wsparcia udzielanego dziecku;
- d) ewentualne modyfikacje planu wsparcia w zależności od potrzeb.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

§ 9.

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy i przebiegać z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a) popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
 - b) doszło do innej formy krzywdzenia niebędącej przestępstwem, takiej jak np. przemoc domowa niespełniająca znamion przestępstwa znęcania, krzyk, poniżanie, wyśmiewanie, presja i wymagania przekraczające możliwości dziecka,
 - c) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

3. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
 - a) osoby dorosłe (pracownicy, osoby trzecie);
 - b) opiekunów dzieci;
 - c) inne dziecko.

§ 10.

1. W przypadku powzięcia przez pracownika podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, pracownik ma obowiązek poinformowania osoby odpowiedzialnej za przyjmowanie zgłoszeń i odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, tj. prezesa stowarzyszenia. Informacja powinna być przekazana na piśmie lub przesłana za pośrednictwem poczty elektronicznej.
2. Odpowiedzialny za prowadzenie interwencji prezes stowarzyszenia niezwłocznie rozpoczyna adekwatną do zgłoszenia interwencję.
3. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony odpowiedzialnego za prowadzenie interwencji prezesa stowarzyszenia, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia za wiedzą organu prowadzącego i organu sprawującego nadzór pedagogiczny nad stowarzyszeniem.
4. Do udziału w interwencji można dopuścić zewnętrznych specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, szczególnie do pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
5. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji informuje opiekunów dziecka o zaistniałej sytuacji oraz obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinnego lub opiekuńczego, ośrodek pomocy społecznej).
6. Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego.

7. Po poinformowaniu opiekuna nie będącego sprawcą przemocy zgodnie z punktem poprzedzającym, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich.
8. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
9. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 2 do niniejszych Standardów. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez stowarzyszenie.
10. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
11. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka.

§ 11.

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe, ośrodek pomocy społecznej), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie sporządza notatkę służbową i przekazuje ją osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, która odpowiada za dalszy tok interwencji, zgodnie z procedurami opisanymi w standardach.

§ 12.

Krzywdzenie przez osobę dorosłą (pracownika lub osobę trzecią)

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez osobę trzecią, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowy: z dzieckiem, innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, a w szczególności z jego opiekunami. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji.
2. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu, ewentualnej interwencji oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji zawiadamia o możliwości popełnienia przestępstwa miejscową policję.
4. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracowników, w zależności od sytuacji (kwalifikacji prawnej), wykonuje się zgłoszenie do odpowiednich służb zgodnie z obowiązującym prawem. Do czasu wyjaśnienia sprawy pracownik podejrzewany o krzywdzenie dziecka będące czynem zabronionym w rozumieniu prawa polskiego zostaje odsunięty od wszelkich form kontaktu nie tylko z pokrzywdzonym, ale także z pozostałymi dziećmi. W pozostałych sytuacjach prezes stowarzyszenia podejmuje działania dyscyplinarne zgodnie z przepisami prawa i zasadami obowiązującymi w stowarzyszeniu.
5. W przypadku gdy pracownik stowarzyszenia dopuścił się wobec dziecka krzywdzenia niebędącego przestępstwem (np. krzyk, wykluczanie, poniżanie), osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji powinna zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć wdrożenie właściwych procedur dyscyplinarnych w tym rozwiązanie stosunku prawnego (rozwiązanie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, umowy praktyk lub wolontariatu) z osobą, która

dopuszcza się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby.

§ 13.

Krzywdzenie przez opiekuna dziecka

1. W przypadku, gdy zgłoszone zostało krzywdzenie dziecka przez jego opiekuna osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowę z dzieckiem (w miarę możliwości w obecności psychologa/pedagoga). Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji powinna też przeprowadzić rozmowy z innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji.
2. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.
3. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony opiekunów lub innych domowników:
 - a) gdy zachowanie wobec dziecka spełnia znamiona przemocy domowej¹⁹ należy wszcząć procedurę Niebieskiej Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni. W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka – innego członka rodziny (rodzeństwo, dalsza rodzina) można wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty” w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.
 - b) gdy zachowanie nie nosi znamion przemocy domowej, a relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – bądź gdy dziecko doświadcza zaniedbania należy wystąpić do sądu rodzinnego

¹⁹ Definicja przemocy domowej: patrz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2023 r. poz. 424)

właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację rodziny.

4. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji organizuje spotkanie/a z pełnoletnim członkiem rodziny, niebędącym sprawcą krzywdzenia, któremu przekazuje informacje o zdarzeniu, ewentualnej interwencji oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
5. W przypadku zagrożenia życia i zdrowia dziecka powiadamia się policję i ośrodek pomocy społecznej.

§ 14.

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko uczestniczące w zajęciach organizowanych przez stowarzyszenie osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto rozmawia z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.
2. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań. Zaleca się korzystanie z wsparcia instytucji znajdujących się w obszarze działania stowarzyszenia.
3. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
4. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie jest uczestnikiem zajęć organizowanych przez stowarzyszenie należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu,

innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

5. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez stosowne pisemne zawiadomienie.
6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.
7. W przypadku, gdy osoba podejrzana o krzywdzenie ma mniej niż 13 lat, interwencja zewnętrzna (np. zawiadomienie sądu rodzinnego, policji) uruchamiana jest gdy działania wewnątrz stowarzyszenia nie przynoszą oczekiwanego rezultatu lub nie są możliwe do zrealizowania.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu

§ 15.

1. Stowarzyszenie zapewniając dzieciom dostęp do Internetu jest zobowiązane podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju. m.in. materiałów pornograficznych,, treści propagujące rasizm i ksenofobię, przemoc, drastyczne

sceny, treści nawołujące do działań autodestrukcyjnych, inne nielegalne treści skierowane przeciwko bezpieczeństwu dzieci.

3. Stowarzyszenie, zapewniając dzieciom dostęp do Internetu za pomocą własnej sieci wifi (lub w inny sposób), podejmuje działania, których celem jest zablokowanie dostępu do treści nielegalnych, szkodliwych i nieodpowiednich dla dziecka. W tym celu stowarzyszenie ściśle współpracuje z Publicznym Salezjańskim Liceum Ogólnokształcącym, z których pomieszczeń i sprzętów korzysta prowadząc weń Oratorium.
4. Warunkiem dopuszczenia dziecka do korzystania z dostępnych urządzeń jest zapoznanie się przez nie z zasadami bezpiecznego korzystania z Internetu. Dokłada się starań, aby proces zapoznania był efektywny i odpowiadał potrzebom dzieci.

§ 17.

Działania wobec aktu/zdarzenia – opis przypadku, ustalenie okoliczności zdarzenia, zabezpieczenie dowodów oraz monitoring pointerwencyjny

1. W przypadku ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku, lub w przypadku zdarzeń godzących w bezpieczeństwo dzieci związanych z korzystaniem z Internetu należy podjąć następujące działania:
 - a) Każde zgłoszenie/ przypadek ujawnienia treści szkodliwych lub nieodpowiednich powinno zostać przanalizowane oraz odpowiednio udokumentowane. Zabezpieczenie dowodów powinno się odbywać z poszanowaniem praw dziecka, w tym jego prawa do prywatności.
 - b) Jeśli zebrane dowody wskazują na naruszenie prawa należy niezwłocznie powiadomić Policję i przekazać jej cały zgromadzony materiał dowodowy.
 - c) Po zdarzeniu należy prowadzić regularny monitoring pointerwencyjny sprawdzając sytuację i potrzeby dzieci uczestniczących w incydencie i/lub osoby nim pokrzywdzone.

§ 18.

Działania wobec uczestników zdarzenia

1. Działania wobec uczestników zdarzenia powinny być skierowane zarówno do osób pokrzywdzonych, sprawców oraz świadków zdarzenia. Niektóre formy mogą dotyczyć pracy wyłącznie z pokrzywdzonymi, inne wymagać będą zastosowania różnych działań wychowawczych i/lub dyscyplinarnych wobec sprawcy. Należy pamiętać, że podejmowane działania dotyczą w większości przypadków osób małoletnich, więc stroną uczestniczącą jest w każdym przypadku także opiekun dziecka.
2. Podejmowane przez stowarzyszenie działania powinny być zaplanowane, stopniowe, dostosowane do sytuacji oraz przebiegać w poniższej kolejności:
 - a) Rozmowa z uczestnikiem zdarzenia odpowiednia do charakteru zdarzenia oraz roli uczestnika (pokrzywdzony/sprawca/świadek).
 - b) Powiadomienie opiekunów uczestników zdarzenia oraz informowanie ich o podejmowanych przez stowarzyszenie działaniach oraz, jeśli dotyczy, przedstawienie planu wsparcia dla dziecka pokrzywdzonego.
3. W zależności od sytuacji powiadomienie policji lub sądu w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego.

§ 19.

Podejmowanie działań naprawczych

1. W celu usunięcia z Internetu nielegalnych, kompromitujących lub krzywdzących materiałów należy poinformować opiekunów dzieci o możliwościach ich usunięcia we współpracy z Dyżurnet.pl oraz w trybie zgłaszania takich treści poprzez formularz na stronie, na której materiał został opublikowany.
2. Należy poinformować pokrzywdzone dziecko o przysługującym mu prawie do bycia zapomnianym, wynikającym z unijnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych, które w uzasadnionych przypadkach zapewnia usunięcie konkretnych linków z wyszukiwarki Google, w związku z czym nie będą one mogły być wyświetlone przy wpisywaniu jakiegokolwiek frazy.
3. W przypadku udostępnienia materiałów naruszających intymność i prywatność dziecka, możliwe jest również skorzystanie ze strony <https://stopncii.org/>, czyli

Stop Non-Consensual Intimate Image Abuse. Strona pomaga usunąć z Internetu materiały intymne z wizerunkiem osoby, która nie wyraziła zgody na upublicznienie treści.

Rozdział V

Monitoring

§ 20.

1. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci czuwa nad znajomością i przestrzeganiem standardów ochrony dzieci wśród pracowników. Odpowiada również za zauważanie potrzeby wprowadzenia zmian w tych standardach.
2. Personel zatrudniony przez stowarzyszenie zostaje zapoznany z każdorazowymi zmianami standardów ochrony małoletnich.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

§ 21.

1. Standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Udostępnienie standardów w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla dzieci następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi przez pracowników stowarzyszenia, dzieci i ich opiekunów poprzez zamieszczenie na stronie internetowej (www.oratoriumaniolow.salezjanie.com).
3. Standardy w wersji zrozumiałej dla dzieci stanowią załącznik nr 3.
3. Podmioty współpracujące, w przypadku, gdy ich działalność obejmuje kontakt z dziećmi, są zobowiązane do przestrzegania niniejszych standardów.
4. Standardy ochrony małoletnich zostały skonsultowane z dyrekcją Publicznego Salezjańskiego Liceum Ogólnokształcącego, na którego terenie prowadzi swoją działalność stowarzyszenie.

Załączniki

Załącznik nr 1 Gdzie można skierować opiekuna potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka?

- **Lokalne ośrodki pomocy społecznej** – oprócz wsparcia ekonomicznego, prawnego, mieszkaniowego, rzeczowego itd. wiele ośrodków oferuje również warsztaty podnoszenia umiejętności wychowawczych, kursy kompetencji rodzicielskich czy zajęcia w ramach „Akademii rodziców”. W OPS-ie istnieje ponadto możliwość uzyskania pomocy asystenta rodziny (na wniosek rodziców), a także zawnioskowania o asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością, jeśli rodzina posiada pod opieką dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności. Dla wielu rodzin możliwość uzyskania wsparcia asystenckiego jest tym, co ratuje dziecko i rodzinę przed trwałym kryzysem! Pomoc OPS-u jest nieodpłatna.
- **Ośrodki interwencji kryzysowej** – placówki prowadzone przez powiaty. Oferują pomoc osobom, które doświadczają trudnej sytuacji życiowej i braku równowagi psychicznej na skutek m.in.: śmierci bliskiej osoby, choroby własnej, dziecka czy innej bliskiej osoby, rozwodu/rozstania, konfliktów w rodzinie, zagrożenia przemocą. W ośrodku prowadzone jest poradnictwo psychologiczne, interwencja kryzysowa, krótkoterminowa psychoterapia, organizowane są warsztaty i grupy wsparcia. Pomoc OIK-u jest nieodpłatna.
- **Poradnie psychologiczno-pedagogiczne** – świadczą pomoc diagnostyczną i konsultacyjną, organizują kursy psychoedukacyjne i podnoszące kompetencje rodzicielskie (np. szkoła dla rodziców, warsztaty pozytywnej dyscypliny, warsztaty dla rodziców dzieci z ADHD). Pracują w nich zespoły orzecznicze, umożliwiające uzyskanie m.in. orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, opinii o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju, orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania. Pomoc w publicznej PPP jest bezpłatna.
- **Specjalistyczne poradnie rodzinne** – publiczne ośrodki świadczące pomoc psychologiczną i wsparcie dla par i rodzin. Udzielają konsultacji indywidualnych i rodzinnych, prowadzą psychoterapię dzieci i dorosłych, organizują warsztaty i grupy dla rodziców. Pomoc SPR jest bezpłatna.

- **Ośrodki wczesnej interwencji** - oferują kompleksową, skoordynowaną, wielospecjalistyczną pomoc dzieciom do lat 7 oraz ich opiekunom (w zakresie opieki nad dzieckiem). OWI działają w ramach NFZ, potrzebne jest skierowanie od lekarza. W OWI dziecko może liczyć na m.in.: terapię wczesnego wspomaganie rozwoju, fizjoterapię, zajęcia logopedyczne i inne. OWI oferują pomoc dzienną i bezpłatną.
- **Ośrodki wsparcia dziennego** (dawniej „światlice środowiskowe”) - pobyt dziecka w takim ośrodku trwa kilka godzin (głównie po lekcjach), jest bezpłatny i dobrowolny, a oferta kierowana jest przede wszystkim do rodzin borykających się z trudnościami wychowawczo-opiekuńczymi, które wychowują dzieci w wieku szkolnym. W ośrodkach wsparcia dziennego dzieci mogą otrzymać posiłek, pomoc w odrabianiu lekcji, uczestniczyć w zajęciach socjoterapeutycznych, kompensacyjnych i innych.
- **Środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży** - oferują wsparcie dla dzieci oraz rodziców doświadczających kryzysu psychicznego i trudności rodzicielskich w formie indywidualnej, grup terapeutycznych i warsztatów. Centra działają w ramach NFZ.
- **Centra pomocy dzieciom** - są to miejsca, w których dzieci pokrzywdzone przestępstwem oraz ich opiekunowie otrzymują pod jednym dachem kompleksową i interdyscyplinarną pomoc. Oznacza to, że sprawę dziecka, które trafi pod opiekę centrum, prowadzi od początku do końca grupa tych samych profesjonalistów.. Strategię pomocy realizują - na ile jest to możliwe - pracownicy stowarzyszenia: psycholodzy, lekarze, pracownik socjalny. Odbywa się tu również przesłuchanie sądowe dziecka, jeśli jest to potrzebne. Mapę tych miejsc znajdziesz na stronie: <https://centrapomocydzieciom.fdds.pl/>.
- **Ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci.** Warto zachęcić rodziców, aby sprawdzili i poszukali oferty dla siebie. Wśród dostępnych możliwości są między innymi: grupy wsparcia (dla rodziców małych dzieci, dla rodziców w żałobie, dla rodziców dzieci z niepełnosprawnością itd.), konsultacje i terapie psychologiczne, warsztaty i zajęcia psychoedukacyjne dla rodziców, warsztaty dla dzieci.

Załącznik nr 2

Karta interwencji

1. Imię i nazwisko małoletniego:

2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia):
.....
.....

3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia:
.....

4. Działania podjęte wobec małoletniego:
.....
.....

5. Ustalenia planu pomocy (jeśli dotyczy):
.....
.....

6. Spotkania z opiekunem małoletniego:
.....
.....

7. Dane dotyczące interwencji (nazwa i adres organu, do którego zgłoszono interwencję):
.....
.....

8. Wyniki interwencji:

9. Działania podjęte wobec krzywdzącego:
.....
.....

data i podpis sporządzającego kartę:

Załącznik nr 3

Standardy Ochrony Małoletnich (wersja dla dzieci)

W Oratorium chcemy, aby każdy z was czuł się bezpiecznie i mógł się dobrze bawić. Dlatego mamy kilka ważnych zasad, które pomogą nam w tym celu. Oto one:

1. Szanujemy się nawzajem

Każde z was zasługuje na szacunek. To oznacza, że nie wyśmiewamy się z innych, nie przezywamy i nie obrażamy nikogo. Każdy powinien czuć się tutaj dobrze i mile widziany.

2. Rozwiązujemy problemy spokojnie

Jeśli coś nie idzie po naszej myśli, rozmawiamy o tym. Nie bijemy się, nie popychamy ani nie krzyczymy na innych. W Oratorium staramy się rozwiązywać problemy poprzez rozmowę i wspólne szukanie rozwiązań.

3. Pomagamy sobie nawzajem

Jeśli widzisz, że ktoś potrzebuje pomocy, zawsze możesz mu pomóc. Tutaj współpracujemy ze sobą, zamiast rywalizować w sposób, który mógłby kogoś zranić. Każdy może liczyć na wsparcie.

4. Mówimy dorosłym o problemach

Jeśli ktoś cię krzywdzi, czujesz się źle, albo widzisz, że ktoś inny jest krzywdzony, powiedz o tym dorosłemu. Nasi wychowawcy, pracownicy i wolontariusze są tutaj po to, aby ci pomóc i zadbać, by każdy czuł się bezpiecznie.

5. Nie wykluczamy nikogo

Każdy z nas ma prawo do zabawy i udziału w zajęciach. Nie wykluczamy innych, nie mówmy źle za ich plecami ani nie działamy w sposób, który mógłby kogoś zranić lub sprawić, że poczuje się samotny.

6. Bezpieczeństwo w Internecie

Internet jest miejscem, gdzie możemy się uczyć i bawić, ale musimy zachować ostrożność. Nie wysyłamy wiadomości, które mogą kogoś zranić, ani nie publikujemy zdjęć lub filmów innych osób bez ich zgody. Wszystko, co robimy online, powinno być miłe i bezpieczne. Jeżeli ktoś Tobie wysyła lub udostępnia nieodpowiednie treści, zgłoś to zaufanej osobie.

7. Chronimy prywatność

Nie robimy zdjęć ani nie nagrywamy innych osób bez ich zgody. To ważne, żeby każdy czuł się komfortowo i miał prawo do swojej prywatności. W trakcie zajęć w Oratorium nie wolno używać telefonów bez zgody wychowawcy, robić zdjęć ani nagrywać innych dzieci, wolontariuszy, pracowników. Zdjęcia mogą robić tylko osoby do tego upoważnione za zgodą opiekunów prawnych dzieci.

8. Chronimy się przed przemocą seksualną

Nikt nie ma prawa dotykać cię w sposób, który jest niewłaściwy lub sprawia, że czujesz się niekomfortowo. Jeśli ktoś próbuje to zrobić, natychmiast powiedz dorosłemu, któremu ufasz.

9. Pracownicy traktują nas z szacunkiem

Wszyscy dorośli, którzy pracują w Oratorium, powinni traktować was z szacunkiem. Nie wolno im krzyczeć na was, obrażać, ani naruszać waszej prywatności. Jeśli jakiś dorosły zachowa się w sposób, który was niepokoi, od razu powiedzcie o tym innemu dorosłemu, któremu ufacie. Jesteśmy tu, aby was chronić.

10. Kontakty poza godzinami pracy

Nasi pracownicy mogą spotykać się z wami poza godzinami Oratorium tylko wtedy, gdy odbywa się to w miejscu publicznym np. boiska szkolne lub jest to uzgodnione z waszymi rodzicami. Nie powinni też kontaktować się z wami np. przez prywatne komunikatory, prywatny numer telefonu.

11. Unikamy ryzykownych sytuacji

Jeśli kiedykolwiek znajdziesz się w sytuacji, która sprawia, że czujesz się nieswojo, nie wahaj się opuścić tej sytuacji i powiedzieć o tym dorosłemu. Ważne jest, aby każdy czuł się bezpiecznie i komfortowo.

12. Zabawa powinna być bezpieczna

Pamiętajcie, że wszystkie zabawy i gry powinny być bezpieczne dla wszystkich uczestników. Unikamy zabaw, które mogą spowodować obrażenia lub sprawić, że ktoś poczuje się niekomfortowo.

13. Wszyscy jesteśmy równi

Niezależnie od tego, kim jesteśmy, skąd pochodzimy, czy jakie mamy umiejętności, wszyscy jesteśmy równi. Traktujemy się nawzajem z szacunkiem, bez względu na różnice.

Te zasady pomagają nam wszystkim czuć się dobrze i bezpiecznie w Oratorium. Pamiętajcie, że zawsze możecie zwrócić się do dorosłych, jeśli coś was niepokoi lub potrzebujecie pomocy. Jesteśmy tutaj, aby was wspierać i zadbać o wasze bezpieczeństwo!